

Sentencja

Artykuł 24 ust. 1 decyzji Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, by państwo członkowskie wymagało od przedsiębiorstw podlegających obowiązkowi związanemu z handlem uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii, które korzystają z przydziału bezpłatnych uprawnień, by dostarczały one informacji dotyczących wszelkich planowanych lub rzeczywistych zmian zdolności produkcyjnej, poziomu działalności oraz działalności instalacji, nie ograniczając tego wymogu wyłącznie do informacji dotyczących zmian, które mają wpływ na ten przydział.

⁽¹⁾ Dz.U. C 398 z 30.11.2015.

**Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 28 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi – Polska) – JZ/
Prokuratura Rejonowa Łódź – Śródmieście**

(Sprawa C-294/16 PPU) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Pilny tryb prejudycjalny — Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Artykuł 26 ust. 1 — Europejski nakaz aresztowania — Skutki przekazania — Zaliczenie okresu zatrzymania odbytego w wykonującym nakaz państwie członkowskim — Pojęcie „zatrzymania” — Środki ograniczające wolność inne niż umieszczenie w zakładzie penitencjarnym — Areszt domowy połączony z dozorem elektronicznym — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuły 6 i 49)

(2016/C 402/15)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: JZ

Strona pozwana: Prokuratura Rejonowa Łódź – Śródmieście

Sentencja

Artykuł 26 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że środki takie jak areszt domowy w wymiarze dziewięciu godzin na dobę w godzinach nocnych, połączony z dozorem elektronicznym danej osoby za pomocą opaski elektronicznej, z obowiązkiem stawiennictwa codziennie lub kilka razy w tygodniu w komisariacie policji w określonych godzinach, a także z zakazem występowania o wydanie dokumentów umożliwiających podróż za granicę, nie są co do zasady – uwzględniając rodzaj, czas trwania, skutki i sposób wykonania całokształtu tych środków – do tego stopnia ograniczające, by wywierały skutek w postaci pozbawienia wolności porównywalny z osadzeniem i tym samym zostały zakwalifikowane jako „zatrzymanie” w rozumieniu wspomnianego przepisu, czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 296 z 16.08.2016 r.